HOLLY JUNE SMITH

Mag ik je iets vertellen?

EEN KERSTNOVELLE

Vertaald door
Roosmarijn Sissing

Rouze

HOOFDSTUK 1

Hannah

Zolang ik me kan herinneren, betekent kerst drie dingen voor mij: sneeuw, skiën en suikerkoekjes.

Al sinds ik een baby was, brengt mijn familie kerst en oud en nieuw door in het chalet van mijn oma in de Franse Alpen. Het eerste wat we altijd deden zodra we in het afgelegen bergdorpje aankwamen, was rechtstreeks naar de patisserie gaan voor koekjes. En omdat mijn broer Ryan er dit jaar weer niet bij is, mag ik ze dus blijkbaar allemaal opeten.

Tenminste, dat is de positieve draai die ik dan maar geef aan kerst vieren met alleen mijn ouders.

Ik zou in Londen kunnen blijven, maar het idee om op kerstochtend alleen wakker te worden in mijn benauwde kleine flat is te deprimerend. Mijn oma is er helaas niet meer, en hoewel pap voorstelde dat ik een vriendin mocht meenemen, was dat geen optie. De laatste tijd heb ik zo hard gewerkt dat ik mijn sociale leven behoorlijk heb verwaarloosd. Bovendien is het altijd ons plekje geweest. Ik zou het bij lange na niet zoveel naar mijn zin hebben als ik onze jaarlijkse tradities zou moeten beleven met een buitenstaander erbij.

Eerlijk gezegd heb ik deze trip nodig. Ik ben toe aan rust. Mijn eerste jaar als advocaat was intens, en ik voel me schul-

dig dat ik vrij neem. De werkdruk wordt alleen maar hoger, dus ik weet niet of ik na dit jaar nog wel naar de bergen kan. Ryan vindt het in elk geval al lastig, nu hij in LA werkt.

Mijn broer verhuisde een paar jaar geleden naar Californië voor de filmschool, en werkt nu hard om het te maken als tv-producent. Sterker nog, hij werkt zo hard dat hij vorig jaar en het jaar ervoor niet eens thuiskwam. Dit jaar weer niet. Dat betekent dat ik mijn broer al drie jaar niet heb gezien, en... ugh. Ik slik moeizaam en forceer een glimlach op mijn gezicht terwijl ik met de rij mee schuifel.

Ik weet dat dat me eigenlijk het meest dwarszit, maar ik kan de gedachte niet uit mijn hoofd krijgen. Een leven lang kerst vieren op de fijnste plek ter wereld wordt binnenkort een verre herinnering. Geen wedstrijdjes meer wie het snelst naar beneden kan, geen fondue meer waar we ons helemaal mee volproppen, geen sleetje rijden meer in het donker na het eten.

Het einde van een tijdperk. Weer iets waar ik geen grip op heb, net als de donkere wolken die mijn vlucht dreigen te vertragen.

London City Airport zit vol zakenmannen die driftig aan het typen zijn en agressief aan het telefoneren zijn terwijl ze staan te wachten bij de beveiligingscontrole. Ik zweer je dat dit de meest testosteronrijke luchthaven van het land is, waar iedere persoon met een aktetas de stad uitvlucht voor de kerstvakantie.

Even vraag ik me af waar al hun bagage is, tot ik me herinner dat ik hier in de minderheid ben. Mannen die niet rijk genoeg zijn voor een eigen privéjet, maar wel een vakantiehuis hebben vol outfits voor elke gelegenheid, inclusief de nieuwste wintersportkleding. En natuurlijk een chauffeur die ze ophaalt zodra ze in Genève landen.

Maar ik mag niet oordelen. Ik ben tenslotte ook op weg naar het chalet van mijn familie, al is dat van ons in vergelijking waarschijnlijk piepklein. Mijn skispullen staan er het hele jaar door, maar ik heb toch alles wat ik nodig heb in mijn handbagage moeten proppen, om te voorkomen dat ik voor beide vluchten extra moet betalen. Gelukkig bestaat het meeste uit comfortabele loungekleding. Ik verheug me al op een bezoekje aan een Franse apotheek voor toiletspullen en skincareproducten.

Zodra mijn handbagage door de beveiliging komt, gelukkig zonder extra check, baan ik me een weg langs de Duty Free-winkeltjes.

Ik word verleid door een gigantische Toblerone. Vroeger smeekten we pap altijd om er een voor ons te kopen, maar hij weigerde steevast en zei dat de ambachtelijke, handgemaakte chocolade die we in de bergen konden kopen het wachten waard zou zijn. Hij had gelijk, en sindsdien ben ik een chocoladefanaat. Toch hebben die grote driehoekjes nog steeds iets onweerstaanbaars.

Gin daarentegen heb ik absoluut nodig als ik twee weken alleen met mijn ouders wil zien te overleven. De kans is groot dat ze het alleen maar willen hebben over mijn carrièreplannen en mijn niet-bestaande liefdesleven. Ik kan niet wachten om overladen te worden met vragen nog voor ik mijn jas heb uitgetrokken. Nadat ik twee flessen Malfy heb afgerekend, baan ik me scrollend door Instagram een weg door de menigte.

Op het vertrekbord staat nog geen gate, dus is er tijd genoeg voor een glas champagne en een beetje mensen kijken. Zodra ik heb besteld, neem ik plaats op een barkruk met uitzicht op de menigte.

Er lopen een paar extreem aantrekkelijke mannen voor-

bij. Sommigen in pak , anderen met op maat gemaakte wollen jassen en weer anderen in donkere spijkerbroeken waar hun benen precies goed in uitkomen, met de overhemdknoopjes in hun kraag lekker 'losjes'. Sommigen zijn alleen, anderen met een groepje, druk in gesprek over hun aankomende vakantie. Eén man valt me op terwijl hij mijn kant op loopt met een betoverende glimlach op zijn gladgeschoren gezicht.

Een meid zou hier prima een man aan de haak kunnen slaan. Nou ja, een meid met zelfvertrouwen en charisma dan. Ik daarentegen word gelijk knalrood en richt mijn blik op mijn schoenen tot hij me voorbij is gelopen.

Mijn datingleven is dramatisch, en dat heb ik aan niemand anders dan mezelf te wijten. Ik heb wat rondgedoold op apps en me een paar keer laten koppelen, maar geen man weet die specifieke behoefte bij mij te bevredigen.

De waarheid is dat ik diepgewortelde *trust issues* heb én dat ik al smoorverliefd ben op een man die aan de andere kant van de wereld woont. Hij krijgt het voor elkaar me meerdere keren per nacht te laten klaarkomen, ook al heeft hij geen idee dat ik besta.

En als ik hem wil, wat vrij vaak het geval is, hoef ik alleen maar mijn oordopjes in te doen. Zo simpel is het, hij staat klaar om de heerlijkste, stoutste woorden recht in mijn oren te fluisteren.

Want de man van mijn dromen is de Amerikaanse audioerotica-stemacteur Mac'n'Please.

In mijn zoektocht naar seksuele stimulatie die iets minder heftig is dan de mainstream porno, stuitte ik een paar jaar geleden op de audioporno van Rouzit. Complete bibliotheken vol werk van makers met elke fantasie die je maar kunt bedenken, plus nog een heleboel die ik zelf nooit

had kunnen verzinnen. Er zijn sexy verhalen, bekentenissen van de makers, guided masturbatie-tutorials, en zelfs comfort audio's om te luisteren als je in bed ligt. Ik kan je niet precies vertellen wat Mac zo aantrekkelijk maakt, behalve dat ik na twee minuten naar zijn stem te hebben geluisterd meer opgewonden ben dan ik ooit met een echte man ben geweest.

Sindsdien ben ik er gênant verslaafd aan geraakt. Niet dat je je zou hoeven te schamen voor je zoektocht naar seksuele bevrediging, maar het is ook weer niet iets waar je op feestjes zomaar over gaat vertellen. Al breng ik mijn avonden op dit moment liever thuis door, luisterend naar kreunende mannen, dan dat ik doe alsof ik zelfverzekerd genoeg ben voor feestjes.

Ik: '*Net ingestapt*'
Ryan: '*Goede reis*'

Deze korte antwoorden van mijn broer zijn iets nieuws, meestal veroorzaakt door de drukte op zijn werk. Toen we allebei nog thuis woonden, kregen onze ouders ons echt niet stil. Nu ben ik er bijna van overtuigd dat ik nooit meer iets van hem zou horen als ik hem niet min of meer dwong me elke week te bellen.

Ik: '*Weet je zeker dat ik je niet kan overtuigen?*'
Ryan: '*Helaas niet. Waanzinnig druk op werk nu*'
Ik: '*Meer chocolade voor mij dan*'

De eerste keer dat hij kerst miste was ik serieus pissig, maar ik kan niet boos blijven als ik weet dat hij zo hard werkt voor een baan waar hij echt van houdt.

Met mijn riem stevig vastgegespt kijk ik ongeduldig naar de veiligheidsinstructies. Zodra ze voorbij zijn, doe ik mijn oortjes in, zoek mijn favoriete Mac'n'Please-audio op en druk op play.

Mac'n'Please

Je ex tegen het lijf lopen

TAGS: [M4F] [EXES TO LOVERS] [REMINISCING] [EMOTIONAL] [KISSING] [I REMEMBER EVERYTHING] [SOFT DOM] [CONSENT] [FINGERING] [ORAL] [FINISH INSIDE] [COMMUNICATION]

Holy shit. Ik kan niet geloven dat je er bent. Het is... wat, vijf jaar geleden? Hoe is het met je?

Fijn om te horen. Je ziet er goed uit.

Ja, echt heel goed.

Nee, niet beter dan ik me kan herinneren. Precies even mooi. Je was altijd al prachtig. Ja, met mij gaat het goed. Ik geef nu les in groep zes, dus dat is... heel druk. Maar ze houden me scherp. Ik ben dol op ze en zij op mij. Ze noemen me meneer Mac en denken dat ik de coolste meester op aarde ben.

De moeders, bedoel je? (lacht)

Is dat jouw subtiele manier om te vragen of ik een relatie heb? Want subtiel ben je niet.
Nee. Ik ben single. En jij?

HOOFDSTUK 2

Cameron

Ik ben veel te aangeschoten om in een vliegtuig te zitten, en we zijn nog niet eens opgestegen.

Een slap excuus misschien, maar als ik had geweten dat ik vanavond zou vliegen, had ik geen drankje meegedaan na werk. Maar als ik dat niet had gedaan, waren we waarschijnlijk sowieso niet gaan vliegen.

'Willen de heren iets van de bar?' vraagt de stewardess, haar mooie lippen roze gestift. Er schrijft zich meteen een verhaal in mijn hoofd. Iemand versieren in een vliegtuig en samen het krappe toilet induiken. Of misschien een medepassagier laten klaarkomen met mijn vingers verstopt onder een dekentje, tijdens een nachtvlucht met het licht gedimd. Ik durf te wedden dat mijn luisteraars daarvan zouden smullen.

'Twee rum-cola's, graag,' zegt Ryan, maar ik leun over hem heen en steek mijn hand op.

'Voor mij geen rum, dank je. Gewoon cola.'

Ryan werpt me een blik toe waarin ik lees dat ik een spelbreker ben.

'Gast, dit is een vlucht van vijftien uur, en ik ben nu al straalbezopen.'

'Dus neem er nog eentje, en val dan in slaap. Word je fris en fruitig wakker.'

Hij lult uit zijn nek. We hebben een tussenstop in Londen

voor het tweede deel van de reis. Slapen is dan überhaupt van tafel. In Frankrijk is het negen uur later, en ik heb geen idee hoe ik de jetlag ga overleven. Ik ben sowieso *fucked*, of ik nu meer drink of niet.

'Oké dan,' geef ik toe, terwijl ik opkijk naar de mooie vrouw die boven ons uittorent. 'Twee rum-cola's, als het lukt.'

'Een moment,' zegt ze, terwijl ze zich omdraait om aan de overkant van het gangpad bestellingen op te nemen.

'Ik kan niet geloven dat we dit echt doen.' Ryan pakt mijn arm tussen onze stoelen en schudt er hard aan. 'Dit is fucking bizar.'

Ik kan mijn grijns niet van mijn gezicht krijgen. Dit is wel het meest spontane wat een van ons in tijden heeft gedaan, en de adrenaline giert nog steeds door mijn lijf. 'Heb je ze al verteld dat je toch komt?'

'Nee, ik dacht dat een verrassing leuker zou zijn.'

In de tijd dat ik hem ken, heeft Ryan vaak genoeg verteld over de kerstvakanties van zijn familie in het bergdorpje. De afgelopen jaren is het hem niet gelukt om te gaan, en toen we onze vrienden achterlieten in de bar, zag ik dat hij ervan baalde dat hij het weer zou missen. Begrijpelijk. Kerst in Californië stelt niet veel voor, ook al weet ik niet beter.

Dus deed ik wat iedere goede vriend zou doen en zocht ik onderweg naar vluchten. Tegen de tijd dat we aankwamen bij ons appartement, had ik al twee businessclasstickets afgerekend, verrassend betaalbaar zo vlak voor kerst. Een half uur later zaten we in een taxi naar het vliegveld, en na een race door de beveiliging zitten we hier. Afgezien van mijn laptop en opnameapparatuur, heb ik geen flauw idee wat er in mijn koffer zit.

'Wat moet ik me bij je zus voorstellen? Is ze knap?' Ik vraag het me natuurlijk al de hele tijd af: sta ik op het punt twee we-

ken lang opgescheept te zitten met een enorm lekker ding die off-limits is? Dit schreeuwt *romance cliché*, en ik weet zeker dat mijn luisteraars gek zouden worden van zo'n verhaal.

'Gozer, waag het niet om met mijn zus te flirten.'

'Dat was ik ook niet van plan. Ik vraag alleen hoe ze is.'

'Hannah is... ingewikkeld.'

Ik wacht tot hij verder gaat.

'Ze doet alsof alles goed gaat, maar ze zet zichzelf enorm onder druk en heeft het niet altijd door wanneer het haar te veel wordt. Een paar jaar geleden eindigde haar relatie op een kloterige manier en daarna werd ze heel ziek. Toen stortte ze zich op school en nu op werk, dus... we proberen haar nu gewoon gelukkig te houden.'

Ik krijg het gevoel dat hij niet meer wil vertellen, dus verander ik van onderwerp. 'Wat doet ze voor werk?'

'Ze is advocaat. Werkt bij het kantoor van pap, maar ze is stronteigenwijs en moet per se het gevoel hebben dat ze haar plek zelf verdiend heeft. Dus ze werkt de hele tijd. Elke keer dat ik haar spreek, is ze wel ergens gestrest over.'

De stewardess duikt weer op met onze drankjes, buigt zich naar voren als ze de blikjes opentrekt en zet ze voorzichtig op onze uitklaptafeltjes.

'En gedragen jullie je wel een beetje, mannen?' zegt ze met een knipoog. 'Als jullie iets nodig hebben kun je op het belknopje drukken, dan ben ik er zo.'

Jep, dit wordt zeker inspiratie voor een toekomstig audioverhaal.

'Heeft Hannah een vriend?'

'Voor zover ik weet niet. En ze heeft er ook geen nodig.' Hij draait zich naar me toe. 'Ik meen het, blijf van mijn zus af. Er lopen genoeg andere skibunny's rond als je wilt dat er iemand aan je pik zuigt.'

Ryan is zelf behoorlijk populair onder de vrouwen. LA

heeft nu eenmaal die vibe... iedereen is op zoek naar een beetje gezelligheid, en dat Britse accent van hem maakt hem overal populair. Ik heb ook weleens gedatet, maar het houdt nooit stand, en de laatste tijd ben ik meer geïnteresseerd in mijn werk dan in wat dan ook. En met werk bedoel ik niet mijn reguliere baan – waar ik geluidstechnicus ben bij een televisiestudio in Hollywood – ik heb het over mijn werk ernaast. Mijn bijbaan als audioporno-stemacteur Mac'n'Please.

Toen de tv-productie tijdens de pandemie stilviel, stapte ik over op stemacteren, iets wat ik vanuit huis kon doen. Hoe meer ik me erin verdiepte, hoe meer audio-erotiek me op het lijf geschreven leek. Ik zette een paar opnames op Rouzit, bouwde een fanbase op en begon daarna mijn eigen site voor exclusieve content.

Om het maar botweg te zeggen: twee keer per week zet ik mijn microfoon klaar, trek ik mijn broek uit, vertel ik vieze verhalen en trek ik me af. En blijkbaar zijn er genoeg mensen die ervoor willen betalen om naar mijn gekreun te luisteren.

Natuurlijk komt er meer bij kijken. Scripts schrijven, monteren, en dan heb ik het nog niet eens over de foley-nabewerking. Deze audio's klinken alleen echt als de achtergrondgeluiden het verhaal versterken, en gelukkig heeft mijn 'normale' baan me daar aardig wat inzicht in gegeven. Soms neem ik scripts aan van een paar schrijvers die ik ken, maar meestal doen mijn hand en ik het zware werk.

Onze stewardess duikt weer op aan de andere kant van het gangpad, hurkt naast me neer met haar hand losjes op mijn armleuning. 'Voor we opstijgen, weet u zeker dat u alles heeft wat u nodig heeft, meneer?'

'We zijn voorzien, dank u.'

'Nou, als u iets nodig heeft, echt wat dan ook, dan moet u gewoon...'

'We zullen het laten weten,' knik ik. 'Bedankt.'

Zodra ze buiten gehoorsafstand is, lacht Ryan achter zijn vuist, en buigt zich dan naar me toe om me een stomp tegen mijn arm te geven. 'Man, ze heeft je sowieso herkend.'

O god, niet dit weer.

Een paar maanden geleden herkenden drie vrouwen me in een bar, en sindsdien laat Ryan het me niet vergeten.

'Ze wil je,' fluistert hij plagerig.

'Nee, echt niet. Ze probeert alleen maar in te schatten of we het waard zijn om kennis mee te maken.'

Het mooie van audioporno is dat iedereen er overal en altijd van kan genieten. Het is inclusief, niet-oordelend, er is echt voor ieder wat wils. Aan de comments van mijn luisteraars te zien, weet ik dat er over de hele wereld vrouwen én mannen luisteren, van alle leeftijden en achtergronden. Dus ja, de kans bestaat dat ze me herkent, maar zelfs als dat zo is, zou ik er niets mee doen.

Mac is een personage, een rol die ik speel. Oké, hij is ook ik, mijn lichaam en mijn woorden, maar de grens vervaagt weleens. In de paar gevallen dat ik een luisteraar heb ontmoet, hadden ze al een beeld van mij gevormd op basis van wat ze hadden gehoord. En elke date die ik erover verteld heb, vond het geheel óf *confusing* en een afknapper, óf wilde juist samen opnemen, en dat is niet iets waar ik zin in heb.

Die vrouwen in de bar behandelden me als een verovering, een prijs die gewonnen moest worden. Ik weet best dat vrouwen dit soort dingen constant meemaken, maar dat maakt het nog niet oké.

'Ik durf te wedden dat ze je op Insta volgt. Kijk,' giechelt hij dronken, terwijl hij wijst naar waar ze in het keukentje staat met een iPad in haar handen. 'Ze zoekt je nu op.'

'Je bent gestoord.'

Maar fuck, misschien herkent ze me echt.

Mijn account is dit jaar flink gegroeid nadat een paar van mijn audio's viral gingen op BookTok. De meeste stemacteurs blijven liever anoniem, maar ik had niets te verliezen door mijn gezicht te laten zien. Eerlijk gezegd is het een makkelijke manier om mijn werk te promoten, zonder dat ik uren kwijt ben aan het maken van *graphics* en video's.

'Nou, hoe dan ook, ze wil je.'

Ik vis mijn koptelefoon en slaapmasker uit mijn tas. 'Hou je bek en drink je rum op.'

HOOFDSTUK 3

Hannah

Dit is het goede leven. Mijn happy place.

Ik lig languit op de chaise longue voor de ramen die van vloer tot plafond reiken. Mijn lichaam is gewikkeld in een knusse, geruite pyjama en dikke sokken, en ik lig onder een oude quilt die mijn oma nog heeft gemaakt voordat ik geboren werd.

Dit is mijn favoriete plek in het huis, mijn rustige hoekje waar ik mezelf kan zijn, maar toch niet te afgezonderd ben van de rest.

Ons chalet telt drie verdiepingen. De begane grond wordt grotendeels ingenomen door de garage, met daarnaast de bijkeuken, een opslagruimte en een kleine sauna. De trap naar de middelste verdieping komt uit in de woonkamer, met een ruime keuken aan de linkerkant en een lange eettafel voor de wand met ramen die naar het balkon leiden. Buiten staan een paar ligbedden waar we kunnen genieten van het beste uitzicht ter wereld.

De langste muur wordt in beslag genomen door een enorme stenen open haard, omringd door een comfortabele bank en fauteuils. In de hoek leidt een trap naar vier slaapkamers, één met een en-suite badkamer, de andere delen een badkamer aan het einde van de gang.

Ik heb gedoucht toen ik hier aankwam, mijn haar in een

knot gedraaid en mijn favoriete gezichtsmasker over mijn gezicht gesmeerd. In de keuken is pap het eten aan het voorbereiden terwijl hij naar jazz luistert, en mam is inmiddels een halve rozijn geworden in de hottub op de begane grond.

Buiten is alles bedekt met een dikke laag sneeuw, maar hierbinnen brandt het vuur uitbundig. Ik heb een groot glas rode wijn, mijn halflege doos suikerkoekjes en een nieuw romanceboek om in te duiken. En het allerbelangrijkste: twee weken lang geen werk.

Het kan simpelweg niet beter dan dit.

'Zal ik een kaasplankje voor je maken, Hannah?' roept pap vanuit de keukendeur.

Oké, misschien kan het toch nog beter.

'Ja, graag.' Ik rek me nog wat verder uit, laat mezelf helemaal ontspannen. Zo fijn om terug te zijn.

Een paar minuten later verschijnt pap en ik ga rechtop zitten om het plankje in ontvangst te nemen: kaas, olijven, gedroogd vlees, vers brood. Hij gaat aan het voeteneind van de chaise longue zitten.

'Zal ik nog wat bijschenken?'

'Nee, dank je.'

'Wat lees je?' Hij reikt naar het boek dat op mijn schoot ligt, maar ik pak het net iets eerder en stop het naast me weg.

'O, gewoon wat chicklitrommel die ik op het vliegveld heb gekocht.' Ik krimp inwendig ineen bij de leugen. Ten eerste is er niets mis met chicklit, ook al is het label achterhaald en denigrerend. En ten tweede: het boek dat ik verstop is behoorlijk pikant, een campusromance over een basketballer en de dochter van zijn coach. Tot nu toe lekker spicy, precies zoals ik het graag heb. Maar dat hoeft pap niet te weten.

'Nou, ik ben blij dat je wat rust neemt, lieverd. Ik weet hoe hard je hebt gewerkt, maar je moet niet vergeten dat hobby's